

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΜΠΟΜΠΥ ΣΤΟΝΕΛ

Η ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ

ΠΟΙΟΣ Νεοϋορκέζος δὲν ἤξερε τὴν μικρούλα Πάτ, αὐτὸ τὸ ξανθὸ σκάνδαλο τοῦ Μπροντγουαίη ;

Κάθε θράδου, ἔπειτα ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα, τὴν ἔβλεπαν νὰ διασχίζη μὲ ἐξήντα χιλιόμετρα τὴν κατάφωτη λεωφόρο, νὰ τρομοκρατῆ τοὺς ἀστυφύλακες καὶ νὰ γελάη μὲ τὸν φόβο τῶν διαβατῶν... Μόλις ὁ κόσμος ἄκουγε τὴ διαπεραστικὴ σειρῆνα τοῦ αὐτοκινήτου της, ἔτρεχε ν' ἀνεβῆ στὰ πεζοδρόμια καὶ νὰ γλυτώσῃ ὡς ἐκ θαύματος ἀπὸ τὸν θάνατο... Μερικοὶ αὐστηροὶ πόλισμεν εἶχαν θεωρήσει πολλές φορές ὑποχρέωσί τους νὰ τὴ σταματήσουν σ' αὐτὴν τὴν τρελλὴ κούρσα της καὶ νὰ τὴν ὀδηγήσουν στὸ ἀστυνομικὸ τμήμα. Ἡ Πάτ ὁμως, εἶχε διαβολομένο πείσμα. Τοὺς ξέσχιζε μὲ τὰ νύχια της τὸ πρόσωπο, ἔσπαζε τὰ τηλέφωνα ζητώντας βοήθεια ἀπὸ τοὺς πλούσιους καὶ ἰσχυροὺς προστάτας της καὶ τ' ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ τιμωρηθοῦν αὐστηρὰ οἱ ἀστυνομικοί. "Ἐτσι κι' ἐκεῖνοι ἀναγκάσθηκαν στὸ τέλος νὰ παραιτηθοῦν ἀπὸ τὸ κυνηγητὸ της καὶ νὰ δηλώσουν: «Ἡ Πάτ εἶνε ἕνας διάβολος. Κανεὶς δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ τὰ θάζη μαζί του, γιατί διαρκῶς αὐτὸς θὰ βγαίνει ζημιωμένος».

Κι' ὅταν ἄκουγαν τὴν σειρῆνα τοῦ αὐτοκινήτου της, ἔκριναν καλύτερο νὰ σταματήσουν τὴν κυκλοφορία τῶν ἄλλων ὀχημάτων, ν' ἀφήσουν ἐλεύθερο τὸν δρόμο καὶ νὰ ἐπιτρέψουν νὰ περάσῃ σὰν βολίδα ἀπὸ μπροστὰ τους ἡ ξανθὴ «βεντέττα» τοῦ Μπροντγουαίη.

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ τοὺς ἔκανε ν' ἀποροῦν ἦταν ὅτι ἡ ὡμορφὴ Πάτ δὲν λογάριζε καθόλου τὴ ζωὴ της. Δὲν τὴν τρόμαζε ἡ σκέψις, ἀπὸ μιὰ ἀδέξια κίνησι τοῦ τιμονιοῦ της, θὰ μπορούσε νὰ κυλλήσῃ σὰν χαλκομανία στοὺς τοίχους ἑνὸς οὐρανοξύστου ἢ νὰ πεταχθῆ σὰν τόπι στὴ βιτρίνα ἑνὸς καταστήματος καὶ νὰ θρῆ ἔτσι ἕναν ἀνατριχιαστικὸ θάνατο. Ἡ Πάτ εἶχε χάσει τὴ συναίσθησι τοῦ κινδύνου. Κι' αὐτὸ, μὰ τὴν ἀλήθεια, ἦταν πολὺ περίεργο. "Ολοὶ δὲ τὸ σχολίαζαν μὲ περιέργεια. Κάποιος μάλιστα, ὁ Τέντυ Κρίκετ, ὁ πιὸ καλὸς καὶ ὁ πιὸ τολμηρὸς φίλος της, εἶχε πάρει τὴν ἀπόφασιν, ἔπειτα ἀπὸ ἕνα μεγάλο στοίχημα, νὰ διαφωτίσῃ αὐτὸ τὸ μυστήριον τῆς Πάτ.

—Θὰ τὴν κάνω, ἔλεγε, αὐτὴν τὴν ξανθὴ διαβόλισσα νὰ μοῦ ἀποκαλύψῃ τὸ μυστικὸ της. Εἶνε βέβαιον ὅτι ἐπιδιώκει νὰ σκοτωθῆ. Μὰ τί συμβαίνει τέλος πάντων ; Πῶς εἶνε δυνατόν, μιὰ τόσο ὡμορφὴ καὶ ἔνδοξη «βεντέττα» νὰ ζητᾷ διαρκῶς τὸν θάνατον ;

Καὶ ὁ Τέντυ Κρίκετ μὲ τὸ πείσμα τῶν πλούσιων καὶ κακομαθημένων Ἀμερικανῶν ἀπὸ τὴν ἄλλη κιόλας μέρα ἄρχισε τὴν πολιορκίαν τῆς Πάτ μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ μάθῃ τὸν πόνον της. Τόση δὲ ἦταν ἡ ἐπιμονὴ του ὥστε δὲν ἄργησε νὰ μάθῃ ὅλη τὴν ἰδιωτικὴν ζωὴν της καὶ τὰ μικρὰ της μυστικά.

Ὁ Τέντυ εἶχε γίνῃ ἡ σκιά της. Ἦξερε ὅτι ἡ ὡμορφὴ Πάτ καθόταν σ' ἕνα πολυτελὲς διαμέρισμα τοῦ ἀριθμοῦ 36 τῆς 20ῆς Λεωφόρου, ὅτι εἶχε στὸ σπῆτι της τρία δανέζικα σκυλιά, ἕναν βουδὸ ὑπηρέτη, μιὰ γρηᾷ θειὰ ποὺ κρατοῦσε τοὺς λογιαρι-

σμούς της κι' ἕναν παράδοξον ἄνθρωπον, ποὺ ἔμοιαζε μὲ μολοσσὸ καὶ ποὺ δὲν ἔκανε τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ πρωὶ μέχρι τὸ θράδου παρὰ νὰ καπνίζῃ τὸ τσιμποῦκι του. Μέσα σ' αὐτὸ τὸ διαμέρισμα ἡ ἀτμόσφαιρα ἦταν ὑπερβολικὰ ἀποπνιχτικὴ καὶ πένθιμη. Ὁ ἀέρας ἦταν βαρὺς ἀπὸ τ' ἀρώματα τῆς Πάτ καὶ τὰ σκοτεινὰ χρώματα τῶν ἐπιπέλων ἐπλήγωναν τὴν καρδιά καὶ σοῦ ἔδιναν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι θρίσκεσαι σ' ἕναν τάφο!

Ὁ Κρίκετ τὴν πρώτη νύχτα ποὺ πέρασε σ' αὐτὸ τὸ διαμέρισμα κόντεψε νὰ τρελλαθῆ ἀπὸ τὴ στενοχώρια. Αἰσθανόταν διαρκῶς νὰ τὸν κατασκοπεύουν οἱ ὑπηρετεὶς πίσω ἀπὸ τὰ βαρεῖα παραπετάσματα καὶ κάθε τόσο παρουσιαζόταν ἐντελῶς ἀπρόοπτα ἐμπρὸς του αὐτὸς ὁ ἀπαίσιος μολοσσὸς γιὰ νὰ τοῦ ἀνάψῃ τὸ τσιγάρο του ἢ νὰ τὸν κυττάξῃ μὲ ἕνα ὑπερβολικὰ ὑποπτό καὶ σκοτεινὸ βλέμμα στὰ μάτια.

Ὁ δύστηχος Ἀμερικανός, ἂν δὲν ἤξερε πόσο καλὴ καὶ πόσον εὐθυμὴ ἦταν ἡ Πάτ, δὲν θὰ ἐδίσταζε νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι εἶχε πέσει στὴ φωλῆ ἀπικινδύνων, καὶ τρομακτικῶν κακούργων, οἱ ὁποῖοι εὐχαριστιόντουσαν νὰ βασανίζουν τὰ θύματά τους. Ὡστόσο ὁ Τέντυ ποὺ ἦταν ἕνας θαρραλέος ἄνθρωπος, οὔτε στιγμὴ δὲν σκέφθηκε νὰ ἐγκαταλείψῃ αὐτὸ τὸ παιγνίδι καὶ ν' ἀφήσῃ τὴν ὡμορφὴ φίλην του καὶ τὰ μυστικά της. Αὐτὴ ἡ περιπέτεια μάλιστα εἶχε ἀρχίσει νὰ τοῦ κινῆ περισσότερο τὸ ἐνδιαφέρον.

Ὅσο γιὰ τὴν Πάτ διασκέδαζε ὑπερβολικὰ μὲ τὸ μυστηριώδες ὕφος τοῦ φίλου της, τὶς ἀνησυχίες του καὶ τὶς περιέργεις ἐρωτήσεις του.

— Καϋμένε Τέντυ, τοῦ ἔλεγε, ἔρχονται στιγμὲς ποὺ μὲ ἀπογοητεύεις. Εἶσαι τόσο περίεργος καὶ τόσο κακὸς μαζί μου, ὥστε κάνω τὴ σκέψιν ὅτι καλὰ θὰ ἔκανα νὰ μὴ σ' ἀφήνω νὰ μοῦ μιλάς γιὰ τὴν ἀγάπην σου. Ξέρω ὅτι μ' ἀγαπᾷς μὰ δὲν τολμῶ νὰ τὸ πιστέψω, γιατί διαρκῶς δὲν κάνεις τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ ἐρευνᾷς τὴ ζωὴ μου καὶ νὰ θέλῃς νὰ μάθῃς τὰ μυστικά μου. Αὐτὸ εἶνε μιὰ μεγάλη ἀδιακρισία. Δὲν μὲ σέβασαι. Πρέπει νὰ ξέρῃς ὅτι κάθε γυναῖκα ἔχει τὶς ἀδυναμίες της. Ἐχω κι' ἐγὼ τὶς δικές μου. Εἶμαι τρελλή, ἀσυλλόγιστη καὶ μ' ἀρέσει νὰ παίζω κάθε στιγμὴ τὴ ζωὴ μου.

— Μὰ γιατί ; Γιατί παίζεις αὐτὸ τὸ ἄσχημον παιγνίδι μὲ τὸν θάνατον ; τῆς παραπονιόταν ὁ Κρίκετ. Δὲν σκέφθηκες λοιπὸν ποτὲ ὅτι μιὰ μέρα μπορείς νὰ γίνῃς χίλια κομμάτια, νὰ παραμορφωθῇς καὶ νὰ καταστήσῃς ἕνα πλάσμα ποὺ θὰ συγαίνεται κανεὶς νὰ τ' ἀντικρύσῃ ;

Μὰ ἡ Πάτ γελοῦσε μὲ τὶς ἀνησυχίες του καὶ γιὰ νὰ τὸν βασανίζῃ πιὸ πολὺ, ἔτρεχε περισσότερο στοὺς δρόμους τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ κινδύνευε νὰ τσακισθῆ.

Ἐκεῖνο ἐπίσης ποὺ δὲν μπορούσε νὰ ἐξηγήσῃ ὁ Κρίκετ ἦταν ἡ παράδοξη ἐπιρροὴ ποὺ ἐξασκοῦσε στὴν Πάτ ἐκεῖνος ὁ ἀπαίσιος μολοσσὸς, αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος-ταῦρος. Ἡ ὡμορφὴ «βεντέττα» ἔκανε πάντα ὅτι αὐτὸς ἤθελε καὶ τὸν ὑπάκουγε τυφλά. Ὁ Τέντυ, εἶχε ἀρχίσει νὰ νοιώθῃ ἕνα κρυφὸ μῖσος γι' αὐτὸν τὸν

—Πάτ, θέλεις νὰ γίνῃς γυναῖκα μου; τὴν ρώτησε.

τρομαχτικό άνθρωπο και ευχαρίστως θα του άδειαζε το πιστόλι του κατάστημα αν δεν τον συγκρατούσε ή σκέψις ότι αυτό θα στενοχωρούσε υπερβολικά την όμορφη φίλη του.

Κάθε βράδυ, λοιπόν, όταν ο Τέντυ έμεινε μονάχος του, άφωσιωνόταν στις σκέψεις του και προσπαθούσε να μαντέψει τί είχε συνδέσει τόσο στενά την Πάτ με αυτόν τον κτηνάνθρωπο.

— 'Ασφαλώς, σκεφτόταν, θα είχε κανένα τρομαχτικό μυστικό. 'Ισως μάλιστα και κανένα έγκλημα. Δεν είχε καθόλου δύσκολο να έγκληματήσει κανείς. Νά, έτσι ρίχνει κανείς μια πιστολιά και μπλέκει για όλη του τη ζωή στα θάσσανα. Βέβαια, ή Πάτ μου κρύβει καλά κάθε στενοχώρια της, μα δεν μπορεί να με ξεγελάσει. Την έχω ιδεί πολλές φορές να συζητάει προσεχτικά μ' αυτόν τον άνθρωπο, να μαλλώνη και τέλος να φεύγη θιαστικά, υπερβολικά έκνευρισμένη. 'Υστερα από έναν τέτοιο καυγά, παίρνει τ' αυτοκίνητό της και τρέχει με Ιλιγγιώδη ταχύτητα στις συνοικίες της Νέας 'Υόρκης σαν να έχει τρελλαθί.

Ο Κρίκετ δεν μπορούσε ακόμη να εξηγήσει γιατί έπειτα από μια τέτοια Ιλιγγιώδη διαδρομή, ή Πάτ γύριζε κατάκοπη και τσακισμένη, σαν να είχε περάσει στιγμές απερίγραπτης άγωνίας.

— Χίλιοι σατανάδες! ψιθύριζε. Αυτή ή Ιστορία κοντεύει να με τρελλάνη.

Και ευχαρίστως θα εγκατέλειπε τα πάντα και θα έχανε το στοίχημα αν δεν ένοιωθε ότι είχε άρχισι ν' αγαπάη παράφορα την Πάτ και ότι υπέφερε γι' αυτήν. Κι' ένα βράδυ, την ώρα που θρισκόντουσαν στον έξωστη του διαμερίσματός της, χωρίς πολλά φλογερά λόγια, χωρίς κανένα αισθηματικό πρόλογο, τη ρώτησε:

— Πάτ, θέλεις να γίνης γυναίκα μου;

— Μήπως για να κερδίσης το στοίχημα; του άπάντησε ειρωνικά εκείνη. Φτωχέ μου φίλε, φαντάσθηκες λοιπόν ότι άγνοούσα αυτή ή συμφωνία σου, ότι δεν ήξερα πώς είχες έρθει κοντά μου μόνο και μόνο για να μάθης το μυστικό της ζωής μου; 'Ελα, άς μείνουμε δυο καλοί φίλοι! Μην κάνεις σαν παιδί!

Και γέλασε εύθυμα.

Μα ο Κρίκετ διαμαρτυρήθηκε μ' όλη του τη δύναμη.

— 'Οχι, Πάτ! της ώμολόγησε. 'Από την ημέρα που σε γνώρισα καλύτερα δεν μ' ενδιαφέρει τίποτε πειά από τη ζωή σου. 'Εγώ θέλω μόνον έσένα, έστω και αν είσαι ή πιό επικίνδυνη και ή πιό έγκληματική γυναίκα της Νέας 'Υόρκης. Θέλω να σε παντρευτώ, γιατί δεν μπορώ πειά να ζήσω χωρίς έσένα. 'Η Πάτ τον κύτταξε συγκινημένη.

— Και δεν φοβάσαι να μετανοήσης γι' αυτήν την άπόφασί σου; τον ρώτησε.

— 'Οχι, της δήλωσε με βεβαιότητα ο Τέντυ.

'Ετσι, έπειτα από λίγο έγιναν οι γάμοι τους. Και τότε μόνο ο Κρίκετ έμαθε το μυστικό της όμορφης Πάτ. 'Η γοητευτική χορεύτρια, ή γυναίκα του ήταν ή άρχηγός μιας μεγάλης σπείρας έμπόρων ναρκωτικών.

Κάθε φορά δε που έτρεχε αυτή με Ιλιγγιώδη ταχύτητα δεν έκανε τίποτε άλλο παρά να μεταφέρει τεράστιες ποσότητες ναρκωτικών στις διάφορες κρύπτες της συμμορίας. Μά, κανείς, φυσικά δεν την ύποπτευόταν κι' όλοι την ένόμιζαν για μια γυναίκα που της άρέσει να παίζη με τον θάνατο.

Θα πήτε τώρα ότι ο Τέντυ ύστερα από αυτήν την άποκάλυψι έσπευσε να διαλύση τον γάμο του και να καταγγείλη την Πάτ στην άστυνομία;

Κάθε άλλο... 'Ηταν τόσο μεγάλος ο έρωσ του προς αυτό το σατανικό πλάσμα, ώστε έπροτίμησε να γίνη συνένοχος της παρά να τη χάση για πάντα και ν' αφήση τους άστυνομικούς να την κλείσουν στη φυλακή. Προτίμησε ακόμη να χάση και το στοίχημα που είχε βάλει με τους φίλους του, πράγμα που θεωρείται ή μεγαλύτερη προσβολή για έναν 'Αμερικανό. Κι' όλ' αυτά τα έπαθε γιατί ήθελε να ανακατευθί στα Ιδιαίτερα της ζωής μιας γυναίκας. 'Ο έρωσ, ο προστάτης όλων των γοητευτικών γυναικών, τον έτιμώρησε παραδειγματικά και από έναν έντιμο άνθρωπο τον έκανε συνένοχο μιας έγκληματικής σπείρας λαθρεμπόρων.

ΜΠΟΜΠΥ ΣΤΟΝΕΛ

ΤΑ ΕΚΤΑΚΤΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» ΤΟΥ Κ. Ν. ΤΣΕΛΕΜΕΝΤΕ ΤΑ ΤΟΠΙΚΑ ΜΑΣ ΦΑΓΗΤΑ

ΑΡΝΙ ΨΗΤΟ ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ

(ΣΙΦΝΟΥ)

('Εστάλη υπό της Γ. Σ.)

Τεμαχίζεται το άρνι εις τέσσερα όπως συνήθως ή και εις μικρότερα κομμάτια και άφου άλειφθί με λεμόνι, κατόπιν άλατσωπιδώνεται. Το θάζουν δε να ψηθί μέσα εις πήλινο τσουκάλι ή γκιουβέτσι, με έπίτηδες σκέπασμα που έφαρμόζει, ώστε να συγκρατούνται έντός ή έρωματικές ουσίες του φαγητού. Τα πήλινα δε αυτά ακεύη λέγονται σκεπασταριές. 'Εν άνάγκη όμως ήμπορεί να ψηθί και μέσα εις κυραβάνα χάλκινη ή και ταψί βαθύ. Βάζετε τότε ένα ό,τι δήποτε σκέπασμα από πάνω έστω και ένα άλλο ταψί άνάστροφα.

Προτού θάλετε το κρέας όμως μέσα, στρώνετε μερικές άμπελόβεργες για να άκουμπή επάνω το κρέας και να ξεροψηθί, όπως της σουβλας το ψητό και να μην έγγίξη μέσα στη σάλτσα του από κάτω, για να μη γίνη ώσαν μισόβραστο. Περιλούετε τέλος με λίγο βούτυρο λυωμένο ή με έκλεκτό λάδι και άρκετο κρασι μπρούσικο. Σκεπάζετε με το σκέπασμα, όπως γράφουμε άνωτέρω και ψήνεται εις φούρνο, όπως ψήνονται όλα τα ψητά του φούρνου. 'Αντι άρνι ήμπορεί να είναι και κατσικάκι, όποτε ή παρασκευή του γίνεται ή ίδια, με την διαφορά ότι χρειάζεται λίγο περισσότερο βούτυρο.

ΤΥΡΟΠΗΤΤΕΣ ΠΑΣΧΑΛΙΝΕΣ

(ΠΑΛΗΑΣ ΑΘΗΝΑΣ)

('Εστάλη υπό της κυρίας ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΣΑΡΟΥ)

Γίνεται πρώτα το σπιτικό φύλλο με αναλογίες 4 φλυτζάνια άλευρι, 1 φλυτζάνι βούτυρο, ένα αυγό, μια ή δυο κουταλιές γάλα ή νερό και μια κουταλιά του γλυκού άλάτι. Ζυμώνεται καλά να γίνη μια ζύμη σφιχτή όπως του ψωμιού και αν χρειάζεται ακόμη λίγο άλευρι για να σφίξη προσθέτετε αναλόγως. Κατόπιν άφίνετε τη ζύμη ως μισή ώρα να παραμείνη σκεπασμένη με πετσέτα και έτοιμάζουμε, έντωμεταξύ την γέμισι με αναλογία 100 δράμια τυρι φέτα ζυωμένο με 2 αυγά, 2 κουταλιές σούπας άλευρι και λίγο άνιθο ή δυόσμο. Κατόπιν ανοίγετε δυο ή τρία φύλλα ψιλά με το παστόξυλο, πασπαλίζοντες αυτό με νισεστέ ή κόρν φλάουρ και άλείφετε κάθε φύλλο μια στρώσι γέμισι έως μια σπιθαμή πλάτος και αφήνετε άλειφτο το φύλλο έως 2-3 δάχτυλα. Τυλίγετε τότε το μέρος το άλειμμένο να γίνη ρολέ και κλείση προς το μέρος που είναι άλειφτο και τα στρώνετε σε ταψί μακρουλά ή κουλουριαστά και άφου τα άλείψετε από πάνω με βούτυρο τα ψήνετε σε φούρνο. Τρώγονται δε ζεστά ή και κρύα.

ΛΟΛΗ ΜΕ ΚΟΚΚΙΝΗ ΚΟΛΟΚΥΘΑ

(ΚΟΛΟΚΥΘΟΠΗΤΤΑ ΣΙΦΝΟΥ)

Γίνεται κατά το διάστημα της Σαρακοστής με λάδι, αλλά μπορεί να γίνη και με βούτυρο και γάλα αντί νερό.

Μια όκα κολοκύθα κόκκινη, 100 δράμια ζάχαρι, μισό φλυτζάνι μέλι έναμισο φλυτζάνι νερό ή γάλα, μισό φλυτζάνι σταφίδες, μισό φλυτζάνι λάδι ή βούτυρο, άνάλογη κανέλλα και μια κουταλιά της σούπας άλάτι και λίγο σπασάμι. Ξύνεται ή κολοκύθα στον τρίφτη όπως το κυδώνι ή κόβεται ψιλές-ψιλές λουρίδες. Με το άλευρι και το νερό ή γάλα γίνεται ένα κουρκούτι, προσθέτουμε την ζάχαρι, σταφίδες, μέλι το μισό λάδι, κανέλλα, άλάτι και στο τέλος ανακατεύεται ή κολοκύθα και άπλώνεται σε ταψί άλειμμένο με το ύπόλοιπο λάδι ή βούτυρο πασπαλίζεται από πάνω με το σπασάμι και ψήνεται σε φούρνο. Για να ψήνεται καλά δεν πρέπει να είναι χοντρήτερη από δυο πόντους ύψος στο ταψί.

Ν. ΤΣΕΛΕΜΕΝΤΕΣ

